

efterfølgende dagsordenpunkt, jeg her foregriber.

Summa summarum så kan vi heller ikke denne gang støtte beslutningsforslaget.

Anne Baastrup (SF):

Beslutningsforslag nr. B 25 bærer præg af, at selv belæring af Fremskridtspartiet om, at forslaget er på tværs af grundlovens principper, ikke trænger ind. Nu citerede justitsministeren fra den foregående justitsministers tale ved behandlingen af et tilsvarende beslutningsforslag den 24. marts 1994, at det ville være ulogisk og unaturligt at lovgive på en sådan måde, som der foreslås i beslutningsforslaget.

Jeg vil så tillade mig at citere SF's ordførers, fru Birthe Hansens, konklusion, nemlig at det formentlig er spildte Guds ord på Balle-Lars.

Der er ingen tvivl om, at SF er imod intentionerne i beslutningsforslaget, og jeg vil godt slutte af med at sige, at det er fuldstændig rigtigt, at splittelsen i Fremskridtspartiet har gjort, at der nu er to partier, der skal overbyde hinanden, men det er lidt træls, hvis det så betyder, at samtlige beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet tidligere har fremsat, og som er blevet forkastet, skal vi så blot på grund af den splittelse se igen.

Kim Behnke (FP):

At få tildelt dansk indfødsret er en livsgave. Når vi først har tildelt folk dansk indfødsret eller statsborgerskab, som det mere populært bliver kaldt i befolkningen, kan vi ikke tage det fra folk igen. Derfor bør Folketinget selvfølgelig være overordentlig påpasselig med, hvem man giver denne livsgave. Det er en ret til resten af sit liv at opholde sig i Danmark, nyde godt af det danske velfærdssamfunds goder og selvfølgelig også overholde de forpligtelser, man har i Danmark.

Der er i disse år konstant diskussion om, hvorvidt vi nu har mange eller få udlændinge i Danmark, og en af grundene til, at det jo er svært at danne sig et præcist overblik over, hvor mange udlændinge der egentlig er her, er, at ca. 3.000 mennesker hvert år bliver flyttet fra listen over at være udlændinge til listen over at være danskere, nemlig hver gang Folketingets flertal vedtager kataloger over personer, som gerne vil have dansk indfødsret.

Justitsministeren gjorde opmærksom på, at Folketinget jo tager stilling i hver enkelt sag. Bare det var sådan, men der er tale om systematisk bunkebryllup, hvor man kommer med kata-

loger med 1.000 – nogle gange har der været over 1.000 – personer, og hvor de enkelte folketingsmedlemmer ikke engang vil tage stilling til lange lister over kriminelle og over personer, som konstant har fået dansk bistandshjælp eller anden form for offentlig forsørgelse.

Når Fremskridtspartiet stiller forslag om, at de skal udgå, bliver vi i Folketingssalen mødt enten af tavshed eller af folketingsmedlemmer, som går herop og i vrede siger, at Fremskridtspartiet ikke kan tillade sig at have det menneskesyn.

Jo, det kan vi, for justitsministeren har ret i, at vi skal tage stilling i hver enkelt sag. Men når Fremskridtspartiet forsøger at få Folketinget til at gøre det, bliver vi ikke mødt af en åben, demokratisk og velfabanceret debat om de enkelte, men af fnys og hånlige tilråb, og når man ikke er på Folketingets talerstol, kan man oven i købet også tillade sig at kalde Fremskridtspartiet for racister og andre helt urimelige ting, fordi vi lever op til grundlovens intentioner.

Så i Fremskridtspartiet er vi nødt til på den baggrund at gøre os nogle overvejelser over, hvordan vi så er i stand til at få styr på denne udvikling, for vi mener ikke, at det er grundlovens intention, at der tre gange om året skal være et bunkebryllup, hvor man hver gang giver ca. 1.000 mennesker dansk indfødsret.

De, der i deres forberedelse til dagens debat har kigget lidt tilbage, vil kunne se, at man ikke skal tilbage til sidste århundrede, men bare til 1950'erne eller 1960'erne, før det at tildele dansk indfødsret var noget, som kun ganske, ganske få mennesker fik fornøjelsen af. Hvorfor? Selvfølgelig fordi der siden har været en eksplosiv tilstrømning af udlændinge til Danmark, og dermed opnår man altså at flytte enorme mængder mennesker fra at være udlændinge til at være danskere, og det er der nogle der har et ideologisk-politisk formål med.

Man ønsker at opnå to ting. For det første ønsker man at tilsløre det reelle antal udlændinge, der bor i Danmark, og for det andet ønsker man at tildele de pågældende stemmeret ved folketingsvalg, så de kan stemme på de politikere, som i de 7 år, de har opholdt sig i Danmark, har smisket og tisket for dem, givet dem sagsbehandlere, givet dem ekstra særbehandling og sat dem foran i boligkøen osv. osv. Alle disse fordele opnår udlændinge på bekostning af danskerne, og så kan de politikere også få udlændingene til at stemme på sig.